

Arrest

nr. 282 743 van 9 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart als Albanees staatsburger geboren te zijn op (...) in Mirditë. Toen u vier jaar oud was, bent u met uw ouders verhuisd naar het nabijgelegen Lezhë, alwaar u tot uw negentiende hebt gewoond. U hebt uw legerdienst gedaan en omstreeks februari 2005 bent u per rubberboot naar Italië gegaan.

In 2001 had uw oom langs vaderszijde immers iemand gedood in een cafëruzie. Uw oom kreeg een gevangenisstraf van 15 jaar maar in 2009 of 2010 heeft hij amnestie gekregen en werd hij in vrijheid gesteld. Omdat u ook aanwezig was bij de cafëruzie, vreesde u dat de familie van het slachtoffer wraak zou nemen op u. In december 2004 werd u door onbekenden beschoten en raakte u gewond aan uw hoofd. U hebt klacht ingediend bij de politie, maar de politie heeft geen dader(s) gevonden en u bent

daarop in februari 2005 gevlucht naar Italië, waar u werd erkend als vluchteling. U bent sindsdien niet meer teruggekeerd naar Albanië.

U woonde in het Italiaanse dorp San Damiano d'Asti toen F.M. (...) (OV 9.149.754; CGVS 21/20567/ B) in 2016 vanuit Albanië met haar vader naar Italië kwam. U hebt kennisgemaakt met haar en in juli 2016 trok zij bij u in. In juli 2017 zijn jullie in Italië officieel gehuwd.

Vlak voor uw komst naar België had u van uw burens vernomen dat enkele onbekenden hadden gevraagd of er een Albanees in de buurt woonde. Enkele dagen daarna merkte u dat u door een zwarte auto werd gevolgd. In de auto zaten drie personen die voldeden aan de beschrijving die uw burens aan de onbekende personen hadden gegeven. U ging samen met uw echtgenote klacht indienen bij de politie, maar de politie kon jullie klacht niet registreren omdat jullie geen informatie hadden over de nummerplaat van de auto, noch de namen of een beschrijving van de personen konden geven. U vreesde dat de onbekenden lid waren van de familie voor wie u in 2005 Albanië was ontvlucht en u besloot om samen met uw echtgenote met de auto naar België te komen. Drie of vier jaar voor uw komst naar België had u bovendien ook vernomen dat de zoon van het slachtoffer van de schietpartij in 2001 zich vier of vijf jaar geleden in Italië had gevestigd.

Op 1 juli 2020 bent u met uw echtgenote in België aangekomen. Jullie logeerden ongeveer een maand bij uw neef in Luik. Daarna zijn jullie teruggekeerd naar Italië om jullie spullen op te halen. Ongeveer een maand later kwamen jullie opnieuw naar België. In België vond een huiszoeking plaats bij uw neef omdat hij betrokken was bij (een) cannabisplantage(s) en op 22 oktober 2020 werd u gedetineerd in de gevangenis van Lantin op grond van een aanhoudingsbevel wegens het plegen of medeplegen van een drugsmisdrijf (cannabis). Op 20 juli 2021 heeft de correctionele rechtbank van Luik u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden + 6 maanden en 5 jaar voorwaardelijke straf. U verbleef van 22 oktober 2020 tot 20 juli 2021 in de gevangenis van Lantin. Na uw vrijlating voelde u zich psychisch moe. Op 24 september 2021 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische instanties. U wilde niet terugkeren naar Italië en Albanië vanwege het probleem van de bloedwraak.

Ter staving van uw eerste verzoek legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw huwelijksakte, uw Italiaanse verblijfsdocument, uw Italiaanse identiteitskaart, uw Italiaanse rijbewijs, een kopie van een attest van vrijlating uit de gevangenis van Lantin en een kopie van drie getuigenverklaringen.

Op 23 februari 2022 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek omdat u internationale bescherming geniet in Italië en u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Italië geëerbiedigd worden, niet had weerlegd. Tevens besloot het CGVS dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Italië vervolging hoefde te vrezen vanwege de familie voor wie u destijds Albanië was ontvlucht.

U ging tegen deze beslissing in beroep, en hierbij legde u verschillende paragrafen uit de Kanun neer, maar op 23 mei 2022 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uw beroep verworpen (arrest nummer 273115).

U verliet België niet en op 16 juni 2022 hebt u een tweede verzoek om internationale bescherming ingediend. U verklaart geen nieuwe elementen te hebben, maar u verwijst naar het probleem van bloedwraak waarvoor u reeds een eerste verzoek had ingediend. U legt geen documenten neer ter staving van uw tweede verzoek.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name uw vrees voor bloedwraak en het feit dat u nog steeds wordt gezocht vanwege deze bloedwraak (Verklaring Volgend Verzoek, dd. 05.07.2022, vraag 17). Het CGVS had toen reeds geoordeeld dat u internationale bescherming geniet in Italië en u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Italië geëerbiedigd worden, niet had weerlegd. Tevens besloot het CGVS dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Italië vervolging hoefde te vrezen vanwege de familie voor wie u destijds Albanië was ontvlucht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen had deze beslissing bevestigd en deze is aldus bekleed met het gezag van gewijsde.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog op te merken dat het ook in hoofde van uw echtgenote een beslissing tot niet-ontvankelijkheid heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledig administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar voornoemde Europese lidstaat (supra) waar hij/zij internationale bescherming heeft gekregen, het non-refoulementbeginsel in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt. Er bestaan daarentegen elementen waaruit blijkt dat een verwijdering of teruggedrijving naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (zie supra) het non-refoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker omschrijft wat zich aandient als een enig middel als volgt: "Niet- ontvankelijk verzoek om internationale bescherming in de zin van artikel 57/6/2, par 1 – Onvoldoende onderzoek van de asielmotieven - onzorgvuldige en onredelijke besluitvorming".

Verzoeker stelt met betrekking tot de door hem aangevoerde elementen en vrees:

"Verzoeker verwees inderdaad naar het probleem van bloedwraak en naar de omstandigheid dat hij tot in Italië werd opgezocht door de familieleden van de het slachtoffer van de moord gepleegd door zijn oom, die uit zijn op bloedwraak.

Verzoeker stelde duidelijk dat hij nog steeds wordt opgezocht vanwege deze bloedwraak. (zie vraag 17 verhoor) Dit is een continu aanwezig gegeven; dat actueel blijft en waarmee men steeds rekening moet houden. Het is eigen aan " bloedwraak" dat deze voortduurt; geen grenzen kent en jaren kan aanslepen tussen de betrokken families.

Dat het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd 23 mei 2022, enkel en alleen gezag van gewijsde kan hebben voor de feiten en vaststellingen voorgaand aan de datum van dit Arrest.

Daarbij stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf in haar Arrest dd 23 mei 2022 dat de precedenterwerking niet aanvaard wordt in het Belgisch recht.

Wegens de mogelijkheid om in procedures mbt verzoeken internationale bescherming, nieuwe elementen in te roepen ter staving van het verzoek en opnieuw (beroeps)procedures in te stellen; wordt telkens opnieuw een onderzoek van de aanvraag in het licht van de recente elementen gedaan en kan men zich niet op absolute wijze beroepen op het de kracht/het gezag van het rechterlijk gewijsde.

In casu werd onvoldoende aandacht besteed aan het kernkarakter van een “bloedwraak”; een vete die jaren aansleept tussen families; de landsgrenzen overstijgt en waartegen dikwijls geen politiebescherming mogelijk is.

Daarbij haalt verzoeker aan dat hij vreest dat zijn grondrechten in Italië geschonden worden om reden dat hij wegens een strafrechtelijke veroordeling daar; de facto geen bescherming meer kan genieten en geen toegang meer heeft tot de arbeidsmarkt en er aldus wegens gebrek aan inkomsten geen menswaardig bestaan meer kan leiden.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“de beslissing waartegen beroep te hervormen en aan verzoeker de internationale bescherming - vluchtelingenstatus toe te kennen; minstens de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen dan wel minstens de beslissing te vernietigen en de zaak voor verder onderzoek opnieuw te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen; dan wel een niet – terugleidingsclausule op te nemen”.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. In zoverre verzoeker in het voorliggende verzoekschrift vraagt om *“een niet — terugleidingsclausule op te nemen”*, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

3.2. Dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

Bij arrest nr. 273 115 van 23 mei 2022 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gevelde in het kader van verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming, werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen en vrees ten gevolge van bloedwraak in Italië, dat dit bevestiging vindt in het feit dat verzoeker voor een maand terugkeerde naar dit land, dat zelfs indien geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers aangevoerde problemen en vrees in Italië, *quod non*, verzoeker niet aantoont of aannemelijk maakt dat hij in dit kader geen bescherming zou kunnen verkrijgen vanwege de Italiaanse autoriteiten, alsmede dat verzoeker bijgevolg het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Italië geëerbiedigd worden niet weerlegt, zodat er geen elementen of feiten voorhanden zijn die in zijn specifieke geval aan de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in de weg stonden. Het voormelde arrest geniet voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen, zoals verweerder met recht opmerkt in de bestreden beslissing en zoals ook verzoeker expliciet aangeeft in het voorliggende verzoekschrift, kracht en gezag van gewijsde.

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name uw vrees voor bloedwraak en het feit dat u nog steeds wordt gezocht vanwege deze bloedwraak (Verklaring Volgend Verzoek, dd. 05.07.2022, vraag 17). Het CGVS had toen reeds geoordeeld dat u internationale bescherming geniet in Italië en u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Italië geëerbiedigd worden, niet had weerlegd. Tevens besloot het CGVS dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Italië vervolging hoefde te vrezen vanwege de familie voor wie u destijds Albanië was ontvlucht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen had deze beslissing bevestigd en deze is aldus bekleed met het gezag van gewijsde.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan.

Door de door hem aangehaalde vrees omwille van bloedwraak en het gegeven dat hij in dit kader in Italië werd en zou worden gezocht andermaal eenvoudigweg te herhalen, doet verzoeker namelijk op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte motieven dienaangaande en slaagt hij er hoegenaamd niet in een ander licht te werpen op of afbreuk te doen aan de beoordeling die in dit kader geschiedde bij het hoger aangehaalde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van zijn vorige verzoek om internationale bescherming.

Evenmin doet verzoeker ook maar enigszins afbreuk aan de voormelde motieven en/of de in het kader van zijn vorige verzoek om internationale bescherming gedane, concrete beoordeling van zijn aangevoerde problemen en situatie door op algemene en ongefundeerde wijze aan te geven en te poneren dat bloedwraak jaren kan aanslepen, voortduurt en geen grenzen kent en door boudweg en op niet-gestaafde en ongefundeerde wijze te stellen dat er tegen bloedwraak *"dikwijls geen politiebescherming mogelijk is"*.

Waar verzoeker tot slot poneert dat hij vreest dat zijn grondrechten in Italië geschonden zouden worden omdat hij, wegens een strafrechtelijke veroordeling, *"de facto geen bescherming meer kan genieten en geen toegang meer heeft tot de arbeidsmarkt en er aldus wegens gebrek aan inkomsten geen menswaardig bestaan meer kan leiden"*, dient voorts te worden vastgesteld dat verzoeker zich beperkt tot het uiten van deze blote en algemene beweringen. Hij staft deze beweringen niet, legt in dit kader niet het minste begin van bewijs of informatie neer en werkt deze beweringen niet nader uit. Bijgevolg toont hij niet *in concreto* aan dat hij in Italië omwille van een strafrechtelijke veroordeling daadwerkelijk geen bescherming meer zou kunnen genieten, dat hij er geen toegang (meer) zou hebben tot de arbeidsmarkt en dat hij er geen menswaardig leven (meer) zou kunnen leiden. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker zulks niet aanhaalde in zijn verklaring volgend verzoek.

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.5. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen niet dienstig aangevoerd.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT